

דף לימוד - פרשת וירא / י"ט בחשון תשפ"א

פרשת וירא, פרשת השבוע הרביעית בתורה בה מתוארים המשך חיי אברהם אבינו ואחיינו, לוט, המצטרף אליו. ביאת המלאכים אל שרה, הפיכת סדום, עקידת יצחק ועוד.

הפרשה פותחת בתיאור הכנסת האורחים המדהימה של אברהם אבינו, שהיה מידת החסד וכל שנעשה היה מתוך מסירות נפש. הרעיון העיקרי הוא שאברהם לא היה גם עצל, אלא ממהר ומזדרז עבור האורחים גם. אברהם אבינו לא מבזבז שום רגע, באו אורחים - הוא ממהר, אומר לשרה להכין עוגות, לא מאבד הזדמנויות.

מטבענו, כשאנחנו מזדרזים לעשות דברים וממהרים סימן שאנחנו אוהבים אותם (או שהם דחופים בעצם) ומצד שני, כשמזדרזים לעשות משהו ללא רצון, עדיין יש משהו בפנימיות שמתעורר. כמו שכשאדם כועס, אם הוא יחייך-החיוך ישפיע על הכעס שבתוכו.

"העין רואה, הלב חומד וכלי המעשה גומרין."

מצד שני, זה גם מגיע בצד ההפוך... כולנו מכירים את זה או חוונו את זה כשמתחשק משהו, מבלי להסס אנחנו רוצים להשיג אותו או לעשות אותו... הכל עובד מעצמו פתאום. וזהו לא אחר מאשר כוח התאוה. כשהתאוה בשליטה, האיברים ממשיכים ופועלים בעצמאות מבלי לחכות לשכל.

בתודעה שלנו, השכל שלנו יודע שאנחנו לא רוצים לעבור עבירה, אמנם הגוף, הלב, לא שומע לקול של השכל. הלב מרגיש, הלב רוצה. אנו צריכים לדעת להשליט את השכל על הלב, לחשוב בצורה של "מה כדאי לי" במקום "מה בא לי" כרגע.

גלוי וידוע שלעשות זאת, זו עבודה עצמית שלוקחת זמן ללא ספק אבל היא משתלמת כשפורשים אותה לפני חיים שלמים. אחרי שעושים משהו שלא באמת רצינו לעשות והיה עניין של שניה, אנחנו יכולים להתחרט במשך זמנים ארוכים.

החיים הם רצף של קלפים שקיבלנו, אנחנו לא יכולים לשנות את אותם קלפים - אבל אנחנו יכולים ללמוד לשחק איתם חכם.

עלינו להגביר את החשק לעשיית מצוות ומעשים טובים וברגע שהצד הרוחני מתעורר הוא משאיר אבק לצד החומרי והוא זה שתופס את שרביט המלוכה. וכשאתם, בניו של ה' המולך עלינו, רוצים להיות טובים יותר... מי יעצור בעדכם? בעזרת ה' שנדע לרוץ למצוות ולמעשים טובים, ונזכה לישוב הדעת חזק ותקיף.

"ותן חלקנו בתורתך..."